

HAI CỘT TRỤ: THÁNH THỂ VÀ ĐỨC MẸ MARIA VÔ NHIỄM

Cách đây đúng 150 năm, chiều **30-5-1862**, ngày áp chót tháng Hoa dâng kính Đức Mẹ MARIA, sau Kinh Tối, **thánh Gioan Bosco** (1815-1888) nói với các Linh Mục như sau.

Tôi muốn kể cho anh em nghe giấc mơ tôi thấy cách đây vài hôm. Anh em cứ tưởng tượng chúng ta đứng trên mỏm đá nằm trơ trọi giữa biển cả bao la. Anh em không trông thấy đất liền, ngoài mảnh đất nhỏ bé nằm dưới chân. Trên biển cả mênh mông, anh em trông thấy vô số tàu chiến. Mũi tàu giống như chiếc mỏ bằng sắt, bén như lưỡi dao, có thể đâm thủng và cắt đứt những vật nó chạm tới. Tàu trang bị đủ mọi thứ khí giới và các chất nổ gây hỏa hoạn.

Tất cả tàu chiến cùng tiến đánh một chiếc tàu trông thật quan trọng và vĩ đại. Chúng hùng hổ xông vào chiếc tàu lớn, đánh phá tứ tung, cố gắng gây thương tổn và hủy hoại càng nhiều càng tốt.

Trong khi đó chiếc tàu lớn được một số thuyền và ghe buồm hộ tống. Các ghe thuyền nhận lệnh từ chiếc tàu lớn và thi hành chỉ thị, làm sao để có thể ứng phó với vô số tàu địch đang tấn công từ phía .. Gió thổi thật mạnh khiến biển cả giao động kinh hoàng, gần như gây thuận lợi cho đối phương.

Bỗng từ giữa trận chiến nơi biển cả mênh mông, xuất hiện hai chiếc cột cao, đặt gần nhau. Trên một chiếc cột có tượng **Đức Mẹ MARIA Vô Nhiễm**. Dưới chân bức tượng là tấm bảng mang hàng chữ "**Phù Hộ Giáo Hữu**". Trên chiếc cột thứ hai, cao hơn và vĩ đại hơn, có **Mặt Nhật Minh Thánh Chúa**. Dưới chân Mặt Nhật cũng có tấm bảng mang hàng chữ "**Cứu Độ Tín Hữu**".

Vị thuyền trưởng tối cao trên chiếc tàu lớn chính là **Đức Giáo Hoàng**, thủ lãnh Giáo Hội Công Giáo Roma. Đứng trên tàu, Đức Thánh Cha chứng kiến cái hung-hãn của địch thù cũng như cái hiểm-nguy của các tín hữu. **Trận chiến mỗi lúc càng trở nên khốc liệt. Đức Thánh Cha cố gắng lèo lái chiếc thuyền tiến lên đứng giữa hai chiếc cột lớn**. Thấy thế, các tàu địch dồn toàn lực để tấn công và ngăn cản không cho chiếc tàu lớn của Đức Thánh Cha di chuyển. Tuy nhiên, dù dùng đủ mọi mảnh-lời cộng với đủ loại khí giới, các tàu địch vẫn không phá hủy và ngăn cản được chiếc tàu lớn. Trái lại, chiếc tàu lớn từ từ tiến lên cách vững chắc và an toàn, hướng về hai cột cao trên đó có tượng Đức Mẹ MARIA Vô Nhiễm và Mặt Nhật Minh Thánh Đức Chúa GIÊSU. Dĩ nhiên chiếc tàu lớn cũng bị bắn phá, nhưng không có thiệt hại nào đáng kể. Trong khi các tàu địch bị hư hại nặng nề. Có nhiều tàu bị vỡ tung và chìm sâu dưới lòng đại dương. Các địch thù ùng ùng nổi giận. Họ dùng gươm đâm thủng loạn xạ kèm theo lời lộng ngôn và chửi rủa thậm tệ.

Đang hồi chiến đấu dữ dội thì Đức Giáo Hoàng bị thương, ngã quỵ xuống. Những người chiến đấu với ngài vội chạy đến, đỡ ngài lên. Nhưng ngài ngã xuống và tắt thở. Tức khắc một vị Giáo Hoàng khác được bầu lên thay thế, lèo lái con tàu. Cuộc bầu cử nhanh chóng đến độ hung tợn Đức Giáo Hoàng từ trần được loan đi cùng lúc với tên vị tân Giáo Hoàng kế vị. Điều này làm cho các địch thù chán nản và mất hết nhiệt khí để chiến đấu.

Vị tân Giáo Hoàng dẹp bỏ và vượt qua được hết mọi cản trở. Ngài lái chiếc tàu tiến thẳng đến hai trụ cao và len vào giữa. Ngài dùng dây xích ở đầu tàu cột vào chân trụ có Mặt Nhật Minh Thánh Đức Chúa GIÊSU. Sau đó ngài lấy dây xích thứ hai ở đuôi tàu và cột vào trụ có Tượng Đức Mẹ MARIA Vô Nhiễm. Lúc ấy diễn ra cảnh tượng vô cùng hỗn độn. Tất cả các tàu địch tìm đường chạy thoát. Chính trong cảnh hỗn độn, các tàu địch đụng vào nhau, phá hoại nhau, khiến các tàu địch bị bể và chìm sâu xuống biển.

Kể đến đây, Cha thánh Gioan Bosco ngừng lại nhìn Linh Mục **Michele Rua** (1837-1910) và hỏi:

- Cha nghĩ thế nào về giấc mơ tôi vừa kể?

Cha Michele Rua đáp:

- Theo thiên ý con, hai chiếc cột cứu thoát chính là hình ảnh lòng sùng kính Đức Mẹ MARIA Vô Nhiễm và Thánh Thể Đức Chúa GIÊSU KITÔ.

Thánh Gioan Bosco đáp:

- Đúng! Cha trả lời thật đúng! Các tàu chiến địch thù tức là các cuộc bách hại. Sẽ có những thử thách lớn lao cho Giáo Hội Công Giáo. Nhưng có phương thế duy nhất để cứu Giáo Hội khỏi mọi hiểm nguy. Đó là việc sùng kính Đức Mẹ MARIA Vô Nhiễm Nguyên Tội và việc siêng năng xưng tội cùng rước Mình Thánh Đức Chúa GIÊSU.

... Có điềm lớn xuất hiện trên trời: một Người Phụ Nữ, mình khoác mặt trời, chân đạp mặt trăng, và đầu đội triều thiên 12 ngôi sao. Bà có thai, đang kêu la đau đớn và quằn quại vì sắp sinh con. Lại có điềm khác xuất hiện trên trời: đó là một con rồng lớn, đỏ như lửa, có 7 đầu và 10 sừng, trên 7 đầu đều có vương miện. Đuôi nó quét hết một phần ba các ngôi sao trên trời mà quăng xuống đất. Rồi con rồng đứng chực sẵn trước mặt Người Phụ Nữ sắp sinh con, để khi Bà sinh xong là nó nuốt ngay Con Bà. Bà đã sinh được một Người Con, một Người Con Trai, Người Con này sẽ dùng trượng sắt mà chặn đất muôn dân. Con Bà được đưa ngay lên THIÊN CHÚA, lên tận ngai của Người. Còn Người Phụ Nữ thì trốn vào sa mạc; tại đó THIÊN CHÚA đã dọn sẵn cho Bà một chỗ ở, để Bà được nuôi dưỡng ở đó, trong vòng một ngàn hai trăm sáu mươi ngày.

Bấy giờ có giao chiến trên Trời: Thánh Tổng Lãnh Thiên Thần Micae và các Thiên Thần của Người giao chiến với con Mãng-Xà. Con Mãng-Xà cùng các thiên thần của nó cũng giao chiến. Nhưng nó không đủ sức thắng được, và cả bọn không còn chỗ trên Trời nữa. Con Mãng-Xà bị tống ra, đó là Con Rắn xưa, mà người ta gọi là ma quỷ hay Satan, tên chuyên mê hoặc toàn thể thiên hạ. Nó bị tống xuống đất, và các thiên thần của nó cũng bị tống xuống với nó. Và tôi nghe có tiếng hô to trên Trời:

**"THIÊN CHÚA chúng ta thờ giờ đây ban ơn cứu độ,
giờ đây biểu dương uy lực với vương quyền, và Đức KITÔ của Người,
giờ đây cũng biểu dương quyền bính" (Khải Huyền 12, 1-10).**

("LE CHRIST AU MONDE", Revue Internationale de Documentation et d'Expériences Apostoliques, 10/1991, trang 330-331)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt